

economie. De boerenklasse daarentegen verborg en verbergt nog steeds in zijn rijen de privaatkapitalistische strekkingen van de Sowjet-economie. De Sowjet-staat werd in zijn binnenlandsche politiek voortdurend tusschen die beide strekkingen heen en weer gedreven. Hij heeft ze door organisatorische gewildmethoden zooals de vijfjarenplan-politiek en de collectivisatie onder dwang trachten te overwinnen. In de practijk heeft hij echter alleen onder ondragelijke overbelasting van de krachten der arbeiders en boeren de economische moeilijkheden doen stijgen tot op het punt waar een uitbarsting der economische tegenstellingen dreigt. Het experiment van de bureaucratische staats-planhuishouding van het bolsjewisme kan zeker niet als geheel geslaagd worden beschouwd. De Rusland bedreigende groote internationale evenwichtsstorings moeten de tegenstellingen in zijn economisch stelsel toespitsen en kunnen de ineenstorting van het nog steeds gigantische economisch pogen in hooge mate bespoedigen.

58. Het binnenlandsch karakter van de Russische economie wordt bepaald door de volgende kenmerken: Hij berust op de grondslag der warenproductie. Hij wordt geleid met de kapitalistische rentabiliteit als uitgangspunt. Hij vertoont een uitgesproken Kapitalistisch ontloonnings- en aandrijversstelsel. Hij heeft de geraffineerdheden van de kapitalistische rationalisatie op de spits gedreven. De bolsjewistische economie is een staatsproductie met kapitalistische methoden.

59. Deze staatsproductie produceert met de productie gelijktijdig meerwaarde, die in de grootst mogelijke hoeveelheid uit de arbeiders wordt geperst. De Russische staat bezit weliswaar geen klasse van menschen, die individueel en direct vruchtgebruikers van deze meerwaarde productie zijn, maar hij neemt deze meerwaarde als bureaucratisch parasitair apparaat in zijn geheel op. Behalve voor zijn eigen, zeer kostbare instandhouding gebruikt hij de gereproduceerde meerwaarde voor de uitbreiding van de productie en het afdoen van de buitenlandsche verplichtingen van de staat. De economisch parasitaire laag van de heerschen- de bureaucratie is vruchtgebruiker van de door de Russische arbeiders geproduceerde meerwaarde. De Russische staatseconomie is dus een winstproductie en een uitbuitingseconomie. Hij is staatskapitalisme onder de historische op zichzelf staande verhoudingen van het bolsjewistische regieme en vertegenwoordigt dus een ander en hooger type van de kapitalistische productie dan de grootste en meest ontwikkelde landen kunnen aanwijzen. *bogen* *waaronder*

60. Dit feit van het bolsjewistische staatskapitalisme plaatst het vraagstuk van de bevrijding van het Russische proletariaat opnieuw op de voorgrond. De nieuwe proletarische revolutie in Rusland tegen de bolsjewistische bureaucratie en zijn staat, en tegen de kapitalistische tendensen nastrevende boeren, kan alleen in verbinding met een nieuwe proletarische revolutie in de groote kapitalistische staten plaats vinden. Hij is even onvermijdelijk als deze zelf vooral nu de periode van het bolsjewistische staatskapitalisme en zijn krachtige industrialisatiepolitiek zijn vooruitzichten in hooge mate hebben verbeterd.

62. De buitenlandsche politiek van de Sowjet-Unie werd ontworpen aan het uitgangspunt: de verzekering van de machtspositie van de bol-



sjewiistische partij en het door hem beheerschte staatsapparaat. Op economisch gebied streed de Russische regeering om steun voor zijn met de grootste inspanning doorgezette industriële opbouw. De isolatie van de economie van Sowjet-Rusland was oorzaak van een krachtige politiek, strekkende om de gedwongen autarkie van het land op te heffen met behulp van de controle-inrichting van het monopolie van de buitenlandsche handel. Economische- en handelsverdragen, concessie- en omvangrijke creditovereenkomsten herstelden de verbindingen tusschen de Russische staatseconomie en de kapitalistische wereldproductie en zijn markten, waar Rusland zich gedeeltelijk als een omstreden afnemer, gedeeltelijk als een belangrijke concurrent inschakelde. Aan de andere kant dwong de politiek van de economische aansluiting aan het wereldkapitaal de Sowjetregeering tot het onderhouden van vriendschappelijke en vreedzame betrekkingen met de kapitalistische machten. De nog steeds gepropageerde principes van een bolsjewistische wereldpolitiek werden opportunistisch aan het naakte handelsverdrag onderworpen. De heele buitenlandsche politiek van de Russische regeering kreeg het stempel van een typisch kapitalistische diplomatie en maakte daarmee definitief op internationaal gebied de bolsjewistische praktijk van de theorie los.

62. In het middelpunt van de buitenlandsch-politieke propaganda der Komintern stelde het bolsjewisme de - aan het gecompliceerde verloop van imperialistische belangentegenstellingen met zijn voortdurend veranderde groepeerings in de verste verte niet beantwoordende - bewerking van de "imperialistische omsingeling van de Sowjet-Unie". Het trachtte het internationale proletariaat voor zijn ~~xxxxxxxxxxxxxxx~~ binnenlandsche politiek te gebruiken door een gedeeltelijk parlementarische en putschistische politiek van de communistische partijen om de kapitalistische staten van binnen uit te verontrusten en daardoor de diplomatieke en economische positie der Sowjet-Unie te versterken.

63. De tegenstellingen tusschen de Sowjet-Unie en de imperialistische wereldmachten leidden tot de ideologische tegenpropaganda van de Komintern onder de leuzen: "Dreigende oorlog tegen de USSR!" "Verdedigt de Sowjet-Unie!" Doordat deze tegenstellingen tegenover de arbeiders eenvoudig steeds als de eenige en beslissende van de wereldpolitiek werden voorgesteld, werd hen de kijk op de werkelijke buitenlandsche politieke verhoudingen ontnomen. De aanhangers van de communistische partijen werden vóór alles tot blinde en opportunistische verdedigers van de Sowjet-Unie gemaakt terwijl het feit, dat de Sowjet-Unie sinds lang tot een met de kapitalistische mogendheden gelijkwaardige factor in de imperialistische wereldpolitiek was geworden voor hen werd verdoezeld.

64. Het voortdurend verkondigen van het schrikparool van de voor de deur staande oorlog van de vereenigde imperialistische staten tegen de USSR diende in de binnenlandsche politiek ter rechtvaardiging van de verscherpte militarisatie van de arbeid en van het hooger opschroeven van de druk op het Russische proletariaat. Tegelijkertijd echter had en heeft de Sowjet-Unie van het begin af aan er het aller grootste belang bij ieder oorlogsconflict met andere staten te vermijden. Het bestaan van de bolsjewistische regeering hangt binnenlandsch-politiek in hooge mate af van het vermijden van alle buitenlandsch politieke evenwichtsverstoringen en wel evengoed van militaire als van revolutionaire. De Komintern heeft daarom in zijn praktijk en in schrille tegenspraak met zijn oude theoriën en propaganda een politiek van sa-



botage van alle werkelijk revolutionaire proletarische ontwikkeling gevoerd en in de communistische partijen tamelijk opelijk de meening verbreid dat eerst de opbouw van de Sowjet-Unie moest zijn verzekerd, voor de proletarische revolutie in Europa verder kon worden gevoerd. Aan de andere kant heeft de Russische regering zich wel is waar krachtige prestigegebeuren tegenover de imperialistische machten veroorloofd, maar in de praktijk altijd voor hen gecapituleerd. De "verkoop" van de ~~Mandsjoeische~~ Mandsjoeische spoorweg aan het Japansche imperialisme is een voorbeeld van de strijdloze capitulatie van de USSR voor de kapitalistische imperialistische tegenstander. De overhaaste feitelijke erkenning van de Sowjet-Unie door de Vereenigde Staten op het zelfde oogenblik is er omgekeerd het bewijs voor, dat de imperialistische machten in het raam van hun door onderlinge tegenstellingen beheerschte belangen politiek de factor Sowjet-Unie positief weten te Waardeeren. Vóór alles echter, heeft de Russische regering zijn aanhankelijkheid aan het kapitalisme bewezen doordat hij bijzonder stevige handelsbetrekkingen met het Italiaansche fascisme en met Hitler-Duitschland heeft geopend en uitgebreid. De Sowjet-Unie treedt op als Betrouwbare economische en daardoor ook als politieke steun van de meest reactionaire staten van de fascistische dictatuur in Europa.

65. De politiek van onvoorwaardelijke goede verstandhouding van de USSR met de kapitalistische en imperialistische staten heeft niet alleen economische gronden. Hij is ook niet alleen een gevolg van zijn militaire relatieve zwakheid. De "vredes politiek" van de USSR wordt veelmeer door de binnenlandsche situatie van het bolsjewisme gegarandeerd. Zijn bestaan als zelfstandige staatsmacht in Rusland zelf hangt daarvan af, ~~of het hem gelukt het evenwicht tusschen de beheerschte arbeidersklasse en de boeren te bewaren.~~ of het hem gelukt het evenwicht tusschen de beheerschte arbeidersklasse en de boeren te bewaren. Ondanks het vorderen van de industrialisatie van het land is de positie van de Russische boer nog uiterst sterk, Ten rust in zijn handen ondanks alle dwangpolitiek van boven ~~en~~ nog altijd in hooge mate de beslissing over de voedselvoorziening van het land. Ten tweede heeft de collectivisatie niet alleen de economische, maar ook de politieke macht van de nog steeds om privaat-bezit strijdende boerenklasse vermeerderd. Want "collectivisatie" beteekent collectieve aansluiting van boeren met privaatbezit met behoud van privaat-kapitalistische verrekenings- en verdeelingsmethoden. Ten derde eindelijk zou een oorlog met een nieuwe massawapening van de boeren de voorwaarden voor een hernieuwde geweldige boerenopstand tegen het bolsjewistische stelsel scheppen, evenals omgekeerd een revolutie van het Europeesche proletariaat een openlijke opstand ook van de Russische arbeiders waarschijnlijk zou maken. Om deze redenen is de politiek van goede verstandhouding van de Sowjet regering met de imperialistische machten een levenskwestie voor het bolsjewistische absolutisme.

66. De Komintern zelf werd tot een werktuig om de internationale arbeidersklasse voor de opportunistische doeleinden van nationale verheffing en de internationale veiligheidspolitiek van de Russische staat. Zijn niet-Russische deelen ontstonden uit de aansluiting van de revolutionaire keurtroepen van het Europeesche proletariaat. Door gebruik te maken van de autoriteit van de bolsjewistische revolutie werd hem het organisatieprincipe en de tactiek van het bolsjewisme met de grootste onverantwoordelijkheid en onder onmiddellijke splitsingen opgedrongen. De EKKI-centrale op zijg beurt een werktuig van de leiding van destaat-



burocratie van Rusland werd tot onbeperkt bevelvoerder over alle communistische partijen gemaakt en zijn politiek grondig van de werkelijke revolutionaire belangen van de internationale arbeidersklasse vervreemd. Revolutionaire frases en resoluties dienden om de contrarevolutionaire politiek van de Komintern en zijn partijen, die op hun bolsjewistische manier tot partijen van het zelfde arbeidersbedrog en grenzelooze demagogie werden gemaakt, als dat de sociaal-democratische partijen waren geworden - te bemantelen. Zoals het reformisme historisch beschouwd aan zijn organisatorische versmelting met het kapitalisme ten gronde ging, strandde de Komintern op zijn organisatorische gebondenheid aan de kapitalistische politiek van de Sowjet-Unie.

X. Het bolsjewisme en de internationale arbeidersklasse.

67. Het bolsjewisme is in principe zoowel als in tactiek en organisatie, beweging en methode van de burgerlijke revolutie in een overheerschend boerenland, dat om het feodalistisch-kapitalistische absolutisme te verslaan, het socialistisch georiënteerde proletariaat ende aan privaateigendom gebonden kapitalistisch georiënteerde boeren, onder de dictatoriale leiding van de ~~xxxxxxx~~ Jacobijnsche intelligentsia tot de revolutionaire opstand tegen de absolute staat, feodalisme en bourgeoisie voerde, en in een groote uitbuitingsstrategie de tegengestelde proletarische en agrarische klassebelangen met behulp van het klasseinzicht in de wetmatigheden van de maatschappelijke ontwikkeling samen-koppelde.

daarom

68. Het bolsjewisme is/als richtsnoer voor de revolutionaire politiek van het internationale proletariaat niet alleen ongeschikt, maar het is een van zijn zwaarste en gevaarlijkste belemmeringen. De strijd tegen de bolsjewistische ideologie, tegen de bolsjewistische praktijken en dus tegen alle politieke groepen, die het opnieuw in het proletariaat willen verankeren, is een van de eerste ~~xxx~~ plichten in de strijd voor de revolutionaire heroriëntatie van de arbeidersklasse. Proletarische politiek kan slechts op de basis van de proletarische klasse en met behulp van de overeenkomstige methoden en organisatievormen worden ontwikkeld.

. . . . .







